

„Nie można być wolnym, jeśli nie jest się samodzielnym. Zatem, aby dziecko zdobyło niezależność, jego aktywne oznaki wolności osobistej muszą być akceptowane od najwcześniejszego dzieciństwa”.

Maria Montessori

Samodzielność - jednym z warunków udanej adaptacji dziecka do przedszkola

Przedszkole to wspaniała podróż do krainy zabawy, krainy różnorodnych aktywności. To miejsce poznawania siebie i świata, przeżywania tego świata i zgromadzonych w nim wartości. Tu dziecko wchodzi w relacje z rówieśnikami, uczy się szacunku do siebie oraz do drugiej osoby.

Wiek przedszkolny to czas rozwoju między innymi samodzielności, która ma ogromny wpływ na sferę emocjonalną. Dlatego tak ważne jest dostarczanie dziecku warunków do samodzielnych doświadczeń, które przyczynią się do radości i sukcesów naszego maluszka.

Samodzielność to umiejętność wykonywania czynności samoobsługowych. Dziecko 3-letnie umie wiele, należy tylko w odpowiednim momencie wyposażyć naszą pociechę w „skrzydła”, żeby mogła polecieć daleko, poza to, co dla Nas- dorosłych wygodne. Przysłowiowe „skrzydła” to nic innego, jak pozwolenie na wykonywanie codziennych, prostych czynności. Pomagać, kiedy jest potrzeba, ale nie wyręczać. Nie dopuszczać do sytuacji, by dziecko poczuło się „nieporadnie”. Chwalić za każdy nawet najmniejszy przejaw samodzielności. Dzięki temu u naszego „maluszka” wzrośnie poczucie własnej wartości, które doprowadzi do czerpania radości, z umiejętności doprowadzenia danej czynności do końca.

W wirze codzienności – My dorośli zapominamy, co to cierpliwość, systematyczność i konsekwentność. Zatrzymajmy się i zapamiętajmy prostą zasadę: nie wyręczać, wspomagać i dać czas na ćwiczenie dziecku danej umiejętności. To ważne!

Dziecko 3-letnie potrafi:

- samo skorzystać z toalety,
- samodzielnie jeść i pić z kubka,
- rozbierać się i ubierać przy niewielkiej pomocy dorosłego,
- zawiesić kurtkę w szatni,
- myć twarz i ręce nie mocząc ubrania,
- umyć zęby,
- posprzątać po skończonej zabawie,
- posegregować zabawki,
- ustawić buty w przedpokoju,
- odsunąć i przysunąć krzesło.

W trosce o naszego maluszka, o zaspokojenie jego różnorodnych potrzeb i o jego wychowanie należy pamiętać:

Dzieci wyręczane czują się bezradne, zawsze oczekują pomocy, są zagubione.

Dzieci uczone czynności samoobsługowych czują się pewnie, są pomocne, aktywne, szybko nawiązują kontakty z rówieśnikami.

Z doświadczeń cioci Marzenki – grupa Liski